Ao. 1858. No. 44.
Dingsdag 13 April.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 9 April 1858.

Bij Gouvernements-resolutie dd. 8 dezer maand No. 4, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, aan den Agent van Policie H. van Sijst, ontslag uit 's lands dienst verleend.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 12 April 1858.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 10, is de 1e. Luitenant der Schutterij F. P. Kamerling voor de verdere vervulling der betrekking van Adjudant bij den Gouverneur bedankt, zullende hij mitsdien bij de dienstdoende Schutterij te *Paramaribo* intreden.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

9 April. Van den slaaf *Cornelis*, geboren in 1820, wiens moedersnaam onbekend is, bekend staande op het Respect van den Raad Commissaris voor de Inlandsche Bevolking onder toezigt van C. L. G. van Amson als Curator.

» » Van de slavin *Jetta*, geboren in 1832, dochter van *Maria* en hare kinderen *Lucia*, geboren in 1855 en *Susanna*, geboren in 1857, toebehoorende aan plantage *Eendragt*, divisie *Saramacca*.

» » Van het slavenkind *Willem Floris*, geboren in 1857, zoon van *Sosie*, toebehoorende aan plantage *Zeldenrust en Welgelegen*, divisie *Boven Cottica en Perica*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 12 April 1858.

(4568) Ten verzoeke van Gordon Mac Donald, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopen week is bij de Politie opgaaf gedaan dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

De slaaf *Adriaan*, aankomende Ab. M. Fernandes.

Terwijl sedert 1o. April nog als afwezig zijn opgegeven:

De slaaf *Johannis*, aankomende R. J. Gollenstede.

De slaven *Jolicoeur*, en *Jacob*, aankomende Plant. *Voorburg*.

De slaaf *Marius*, aankomende F. Mazer.

Het slavenmeisje *Susanna*, aankomende A. Langguth.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834 (G. B. No. 1) vastgesteld.

Paramaribo, den 9 April 1858.
De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

De COMMISSIE voor de regeling der Quota van Suikerplantagien en Houtgronden, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat zij tot het aannemen en beoordeelen der aangiften en verdere bewijsstukken, voorgeschreven bij art. 5 der publicatie van 4 September 1854 G. B. No. 9 op den 16n., 17n. en 22n. dezer, des voormiddags van 9 tot 12 ure, zal zitting houden ten burele van den ondergeteekenden.

De Administrateur van Financien, Voorzitter der Commissie voornoemd,
A. DE MAN.

(4448) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 16n. April 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Het Huis en Erf, La. A No. 58, aankomende den Boedel J. F. de Rooij.

Het Huis en Erf, La. B No. 83, aankomende R. B. Sanches, voor *een vijfde* gedeelte.

Het Huis en Erf, La. B No. 112, aankomende H. G. J. van Kempen.

Het Huis en Erf, La. C No. 126, aankomende F. L. Rohland.

Het Huis en Erf, La. C No. 1, aankomende E. J. S. Stuger.

Het Huis en Erf, La. D No. 36, aankomende F. Meijer.

Het Huis en Erf, La. D No. 160, aankomende boedel M. van Wossing.

Het Huis en Erf, La. D No. 188, aankomende C. L. Geniets.

Het Huis en Erf, La. E No. 35, aankomende boedel B. van J. H. Samson.

Het Huis en Erf, La. E No. 40, aankomende Charlotte Polak.

Het Huis en Erf, La. E No. 219, aankomende C. H. Boschman.

Het Huis en Erf, La. E No. 224, aankomende N. Muntz.

Het Huis en Erf, La. E No. 363, aankomende J. B. de Mesquita.

Het Huis en Erf, aan de *Eerste Buitenewijk* No. 113, aankomende den boedel A. F. Richardi.

De Slaven *Anna*, *April* en *Hendrik*, aankomende E. Emanuels Jz.

De Slaven *Charles*, *Sophietje*, *Jeannette*, *Paulina*, *Adjuba* of *Auroe-mama*, *Carolina*, *Floortje*, *Clasina*, *Johanna*, *Julius Egbertus* en *Jacquelina Elisabeth*, aankomende H. G. J. van Kempen.

De Slavin *Henriette*, aankomende N. Muntz.

Paramaribo, den 12 April 1858.
SIMON ABENDANON Sz.

MAIL-NIEUWS.

Paramaribo, *den 12 April* 1858.

De post die den 5den Februarij deze Kolonie heeft verlaten, is eerst den 10den Maart in het Moederland aangekomen. De berigten van daar ontvangen, loopende tot den 14n. dier maand, zijn zeer belangwekkend. Zoo als wij bij de aankomst der vorige mail mededeelden, zou op den 1sten Maart in de Tweede Kamer de beraadslaging aanvangen over het ontwerp tot vaststelling der regterlijke organisatie. Toen de Kamer daartoe bijeenkwam, werden echter missives ter kennis der leden gebragt van de ministers van justitie en finantien, (de HH. van der Brugghen en Vrolik) waarbij zij verklaarden, met magtiging des Konings, de belastingontwerpen en het ontwerp op de regterlijke organisatie in te trekken en tevens te kennen gaven, dat zij den Koning hun ontslag hadden aangeboden. De Kamer ging daarop tot nadere bijeenroeping uiteen. Al spoedig vernam men, dat ook de ministers van Binnen- en van Buitenlandsche Zaken (de HH. van Rappard en Gevers van Endegeest) den Koning hun ontslag hadden aangeboden, terwijl overigens *al* de ministers, collectief hunne portefeuilles ter be-

schikking van Z. M. hadden gesteld. Er ontstond alzoo eene volkomen ministeriele crisis, die tot den 12den heeft geduurd en aldus is opgelost: De Koning heeft eervol ontslag verleend aan de ministers van Binnenlandsche Zaken, *van Rappard*, van Buitenl. Zaken, *Gevers van Endegeest*, van Justitie, *Van der Brugghen*, van Finantien, *Vrolik*, van Kolonien, *Mijer* en van Herv. en andere eerediensten, *M. Wiardi Beckman*; en bepaald, dat de overige Ministers, als: van Oorlog (*v. Meurs*), van Marine (*Lotsy*) en van de R. K. eeredienst (*van Romunde*) hunne portefeuilles zouden behouden. Wijders heeft Z. M. in plaats der afgetreden ministers benoemd;

Kolonien. J. J. Rochussen (oud Gouv. Gen. van Neêrl. Indie.)

Finantien. Mr. P. P. van Bosse (oud min. en lid van de Tweede Kamer).

Binnenl. Zaken. Mr. J. G. H. van Tets van Goudriaan (thans commissaris des Konings in de prov. Zeeland).

Buitenl. Zaken. Mr. J. K. baron van Golstein (thans Voorzitter van de Tweede Kamer.)

Justitie. Mr. C. H. B. Boot (thans Burgemeester van Amsterdam) die tevens de portefeuille van de *Herv. en andere Eerediensten* tijdelijk zal waarnemen.

Het nieuwe ministerie zou den 18 Maart optreden.

De Koning heeft wijders de heer van Rappard tot minister van Staat, de heer Wiardi Beckman tot lid van den Raad van State en de overige vier afgetreden ministers tot ridders grootkruis van de Luxemburgsche Orde van den eikenkroon benoemd. Men vernam, maar wij deelen dit slechts onder reserve mede, dat de Gouverneur van Neêrl. Indie, de heer Pahud, zou terug geroepen en vervangen worden door den afgetreden minister den heer Mijer.

Vele leden van de Tweede Kamer hadden de residentie verlaten, om niet voor na paschen terug te keeren.

Z. M. heeft den officier van gezondheid 2e. kl. S. M. Landsberg, thans dienende aan boord van het zich te Curaçao bevindende korvetschip *Prins Maurits der Nederlanden*, op zijn verzoek eervol ontslagen en daarentegen aan boord van de korvet *Juno*, die met bestemming naar W. I., binnen kort in dienst zal gesteld worden, geplaatst den officier van gezondheid 1e. kl. J. de Clercq Zubli, met bepaling, dat hij, na arrivement van de *Juno* alhier, op de *Prins Maurits* zal overgeplaatst worden om met dien bodem naar Java te vertrekken.

De heer D. de Clercq is door den koning benoemd tot secretaris der Nederlandsche Handel Maatschappij.

Aan P. A. de Coster te Parijs was octrooi verleend voor 10 jaren, op de invoering van verbeteringen in de centrifugaal toestellen, dienende bij het raffineren van Suiker.

Den 9den Maart is in de residentie in den ouderdom van 65 jaren overleden de heer Mr. M. J. van Gigh, een man, die, vooral om zijne echte humaniteit, de algemeene achting in hooge mate had verworven. Gedurende 43 jaren was hij advocaat, waartoe hij door mannen als Kemper en van der Palm was voorbereid. Hij bezat een scherpe blik, groote gevatheid en de uitnemende gave der welsprekendheid in ruime mate. De stad en inzonderheid de Israëlitische gemeente, hebben door zijn dood een groot verlies geleden. Wijders hadden in het Moederland hevige stormen gewoed en werden sommige streken door branden geteisterd, omtrent welk een en ander wij nadere bijzonderheden, uit de daarop betrekking hebbende brieven later mededeelen.

Wat het overige Europesche nieuws betreft, bepaalde zich de aandacht hoofdzakelijk bij twee onderwerpen en wel 1o. bij de keizermoorders en 2o. bij de houding tusschen Frankrijk en Engeland, en in verband tot dit laatste bij eene in Parijs uitgekomen brochure, die men wil dat, óf zijn ontstaan aan de pen van keizer Napoleon zelve te danken heeft, óf onder diens onmiddelijken invloed geschreven is. Bij beide punten zullen wij een oogenblik stil staan.

I. Orsini, Pierri en Rudio zullen hun levensloop het schavot eindigen en Gomes is tot eeuwigdurenden dwangarbeid veroordeeld, terwijl Bernard, die te Londen gevangen zit, zal gedagvaard worden om binnen 14 dagen voor het geregtshof van het departement der Seine, te verschijnen. Een honderd twee en zeventig vragen werden der jury ter beantwoording voorgelegd en op allen luidde het antwoord »schuldig." Orsini was een zamenzweerder, zoo als er schaarsch te vinden zijn. Reeds in het jaar 1845 stond hij te Rome teregt voor zamenzwering tegen de Pausselijke regering. In 1847 werd hij uit Toscane verbannen. In 1853 werd hij op nieuw te Rome veroordeeld. In 1855 werd hij te Weenen gearresteerd. De straffen, welke hij onderging, behoeven wij niet te noemen, want hij werd gewoonlijk, óf spoedig ontslagen of hij ontvlugtte.

Pierri stond in 1831 te Lucca voor de regtbank. In 1833 vlugtte hij, om diefstal vervolgd, naar Frankrijk. In 1834 trouwde hij te Lyon en nam daar patent als mutsenfabriekant. In 1845 diende hij bij het vreemden-legioen in Algerie. In 1849 was hij in Toskaansche dienst, als majoor. Daarna vlugtte hij naar Frankrijk, waaruit hij in 1852 werd verbannen en zich naar Engeland begaf. In 1855 vertoefde hij eenigen tijd te Dusseldorf. In 1856 woonde hij te Birmingham in Engeland.

Rudio is van adel. Zijn vader en zijne zuster werden vervolgd, wegens politieke zamenzweringen. Om de oogen der politie te ontgaan, die er groot belang bij had om te weten wat hij deed en niet deed, vertrok hij uit Italie naar Engeland, wetende dat de politieke vlugtelingen aldaar niet worden uitgewezen noch op eenigerlei wijze bemoeijelijkt. Gomez diende van 1852 tot 1855 bij het vreemden legioen in Algerie, werd in Frankrijk wegens bedrog veroordeeld en begaf zich later naar Engeland. Bernard was in 1848 te Barcelona, in Spanje. In hetzelfde jaar kwam hij in Frankrijk en een jaar later werd hij er reeds voor politieke overtredingen veroordeeld. Hij vlugtte naar Belgie en later naar Engeland. In 1853 woonde hij eenigen tijd te Dresden en van daar kwam hij in Engeland terug.

Ziedaar eenige der voornaamste bijzonderheden uit het leven dezer beruchte zamenzweerders.

Orsini heeft staande zijn proces den volgenden brief aan den keizer Franschen gerigt:

« De getuigenissen die ik tegen mij zelven heb afgelegd in het staatkundig proces, begonnen naar aanleiding van den aanslag op 14 Januarij, zijn voldoende om mij ter dood te doen veroordeelen, en dien dood zal ik ondergaan, zonder genade te vragen, zoowel om mij niet te vernederen voor hem, die de ontluikende vrijheid van mijn ongelukkig vaderland heeft gedood, als ook omdat in den toestand waarin ik mij bevindt, de dood eene weldaad voor mij is.

» Bij het einde van mijne loopbaan wil ik nogtans eene laatste poging wagen om mijn vaderland Italie, ter hulp te komen, welks onafhankelijkheid mij tot dusverre alle gevaren deed trotseren, alle offers te gemoet gaan. Dat was het voorwerp mijner genegenheid, en het is die laatste gedachte, welke ik in de woorden wil nederleggen, die ik tot Uwe Majesteit rigt.

» Om het tegenwoordig evenwigt van Europa te handhaven, moet Italie onafhankelijk zijn of moeten de ketenen verligt worden, waarmede Oostenrijk het in slavernij houdt. Zal ik ten gunste van Italie's bevrijding vragen, dat het bloed der Franschen er voor gestort worde? Neen, zoo ver ga ik niet. Italie vraagt dat Frankrijk niet tegen haar interveniere; het vraagt dat Frankrijk Duitschland niet toesta Oostenrijk te ondersteunen in den strijd, die welligt weldra beginnen zal. Dit nu juist is het wat uwe majesteit doen kan, als zij *wil*." enz. enz.

De brief eindigt aldus:

» Dat uwe majesteit den laatsten wensch van een patriot aan den voet van het schavot niet versmade; dat uwe majesteit mijn vaderland bevrijde, en de zegeningen van 25 millioen burgers zullen haar in de nakomelingschap volgen."

Deze brief heeft veel opzien gebaard. In de eerste plaats betoont Oostenrijk zich zeer gevoelig over de openbaarmaking van dat stuk; er moeten tusschen den Franschen gezant te Weenen en graaf Buol deswege onaangename woordenwisselingen hebben plaats gehad. En in de tweede plaats heeft Orsini zich, door dien brief tot een soort van Martelaar gemaakt. En inderdaad, de zaak schijnt niet van belang ontbloot, want dat dien brief in Italie weerklank zal vinden zal wel niemand betwijfelen. Het is na dien brief te Parijs, vooral onder de dames, mode geworden, om vóór Orsini te zijn. Men wil dat Prinses Mathilde en zelfs de Keizerin, den Keizer om lijfsgenade voor Orsini gesmeekt hebben.

Intusschen hebben Orsini, Pierri en Rudio cassatie doen aanteekenen, doch het hof van cassatie heeft het vonnis bevestigd.

Orsini en Pieri hebben dien ten gevolge in den morgen van den 13n. de straf der vadermoorders ondergaan, in tegenwoordigheid van eene ontzettende volksmenigte, die al sedert verscheidene dagen en nachten het plein der gevangenis la Roquette bewaakte, opdat haar het bloedige schouwspel niet zou ontsnappen. Rudio heeft lijfsgenade bekomen. Men zegt, en het komt, met het oog op hetgeen men omtrent 's mans karakter verneemt, niet onwaarschijnlijk voor, dat hij beloofd heeft, om, indien men hem het leven liet, hij de geheimen van het komplot zou verraden. Daarenboven is Rudio's vrouw getuige in het proces tegen Bernard te Londen, iets dat mede van belang wordt geacht.

Wij moeten hier nog een oogenblik verwijlen bij genoemden Bernard, die, als deelhebber aan de zamenzwering tegen het leven des Franschen Keizers, te Londen voor de regtbank in Brow street teregt staat.

Behalve de vroeger aanwezige getuigen (2 Parijsche policiebeambten, en een geëmplooijeerde van den spoorweg, die voor Bernard 2 pistolen naar Parijs geëxpedieerd heeft) was ook ditmaal verschenen de heer P. E. Outerquin, commissionair in zijde te Parijs. Deze verklaarde dat hij Bernard in 1854 te Londen, als een scheikundige, die zeide eene nieuwe methode om zijde te verwen, te hebben uitgevonden, had leeren kennen. Over dit onderwerp had hij met hem in briefwisseling

gestaan en hem het laatst in April van het vorige jaar weder te Londen ontmoet. In December werd hem door zekeren heer Thomas Allsop een' brief ter hand gesteld. Deze brief was van Bernard, waarin deze den brenger (Orsini, die met den pas van Allsop naar Parijs was gekomen) als een Engelsch vriend bij hem aanbeval, die zich eenigen tijd voor zijn vermaak te Parijs wilde ophouden en zoo goed Fransch als een Franschman sprak. De heer Outrequin legde nog een' anderen brief van Bernard over, waarin deze schrijft dat twee pistolen aan zijn adres waren afgezonden, die de heer Allsop zoude komen halen. De pistolen en een pakje houtskool of eene andere vermenging waren dan ook aangekomen en een der pistolen door Allsop afgehaald. Zondag vóór den aanslag was Allsop (Orsini) weder bij hem gekomen en had bij hem gezegd dat een Duitsch vriend, Pierey (Pierri) genaamd, de pistolen had gekocht en het een zelf bij den getuige Outrequin zoude komen halen. Het pakje met houtskool was voor zekeren heer Cavaillon bestemd en ook inderdaad aan dezen geadresseerd. Mevrouw Outrequin bevestigt deze verklaringen gedeeltelijk. Zij heeft Allsop (Orsini) in December verscheidene malen en eens in gezelschap van Hodges gezien. Een derde getuige uit Parijs, Jules Morand, zegt, dat Allsop (Orsini) van November tot den nacht van den aanslag bij hem gewoond heeft.

Het verdere onderzoek dezer zaak werd alsnu uitgesteld, daar deze getuigen naar Parijs moesten terugkeeren.

Tijdens het verhoor stond eene groote menigte volks voor de regtbank van Policie te wachten. Een deel daarvan drong op twee Fransche politiebeambten toe, toen deze zich met een huurrijtuig wilden verwijderen. Een der laatstgenoemde sloeg, uit angst of uit ruwheid met zijn stok een' man uit het volk zoo hevig in het aangezigt, dat hij begon te bloeden. Natuurlijk ontstond hierop een groot tumult. Het rijtuig werd vervolgd; de geslagene sprong er op en dwong den koetsier hem naar het naaste hospitaal te brengen, hetgeen hij dan ook inderdaad deed. Waarschijnlijk zal de geslagene eene aanklagt tegen den policiebeambte indienen.

II. De houding tusschen de Fransche en Eng. regeringen had in de laatste dagen eene geruststellender kleur aangenomen. Gelijk men weet viel het ministerie Palmerston, omdat het de depêche van den Franschen minister Walewski, die men beleedigend voor het Engelsche volk achtte, niet had beantwoord. Die beantwoording nu heeft, door den nieuwen minister, lord Malmesbury, plaats gehad. Dit antwoord is door het Fransche kabinet zeer goed opgekomen en op eene wijze beantwoord, waardoor dit lastige geschil geheel is opgeruimd. Blijkbaar hebben de kabinetten, overtuigd van de noodzakelijkheid eener vredelievende oplossing, zich eerst onderling over het antwoord en wederantwoord verstaan, alvorens er mede voor den dag te komen.

Omtrent de wet op de zamenzweringen schijnt het nieuwe Engelsche ministerie het beginsel te hebben aangenomen, dat uit het proces tegen Bernard, waarvan hierboven gewag gemaakt is, moet blijken, of de Engelsche wetten op dat stuk voldoende zijn of niet en van den uitslag daarvan zal het afhangen of het al of niet bij het parlement een bill op dat stuk zal indienen. Al de ministers zijn in de districten waarvoor zij in het parlement zitting hadden, zonder oppositie herkozen.

Terwijl de zaken zich aldus te Londen ontwikkelen, wordt op eenmaal de aandacht geëischt voor een vlugschrift, dat aan de pen van Louis Napoleon wordt toegeschreven en dat getiteld is *Keizer Napoleon III in Engeland*, waarvan wij in ons volgend nommer een beknopt overzigt zullen geven, zoo als wij dat aan een der Nederlandsche dagbladen ontleenen.

Het is waar dat de staatsraad de la Guéronnière, de man is, welke officieel als schrijver van dit werkje doorgaat, maar hetzij hij slechts als hoveling uit *complaisance* zich dit laat aanleunen, dan wel of hij zelf deel aan de zamenstelling van dit geschrift heeft gehad, zooveel schijnt volgens alle berigten zeker te zijn, dat de gedachten en de gang der redenering van den Keizer zijn, en dat hij ook in den vorm en inkleeding de hand heeft gehad.

Het werkje kan beschouwd worden als een beroep op de Engelsche natie, in de aangelegenheid der *bill* op de zamenzweeringen.

Met kalmte en klaarheid wordt er in uiteengezet hoe welwillend en toegenegen de houding van Lodewijk Napoleon tegenover Groot Brittanje geweest is van het oogenblik, dat hij als president der Republiek gekozen werd, tot den huidigen dag.

De komst van deze brochure is te meer van belang te achten, op dit oogenblik, omdat wat de Engelsche bewindslieden omtrent den geest des Engelschen volks ook zeggen mogen, het gebeurde bij de verhooren van Bernard in in Bowstreet, maar al te zeer getuigt van gevaarlijke opgewondenheid tegen Frankrijk. Immers is men genoodzaakt geweest de openbare zitting der regtbank op te heffen, omdat het gemeen den gevangene wilde bevrijden en wordt nu het proces met gesloten deuren voortgezet.

In weerwil van de enorme militaire maatregelen van Keizer Napoleon, hebben zich toch onrustige bewegingen vertoond. Onder anderen heeft een hoop gewapende lieden zich in den avond van den 6den Maart meester gemaakt van een kleine militaire post te Châlons-sur-Saone, met den kreet van *leve de Republiek*! terwijl daar het gerucht verspreid was, dat Parijs in opstand was en ook dáár de republiek was uitgeroepen; dergelijke onlusten, die men tot dusver spoedig kon beteugelen, hebben ook te Dyon en, *naar men wil*, zelfs te Parijs plaats gehad en wel op het plein voor de gevangenis la Roquette. Wij zeggen *naar men wil*, want het is der drukpers verboden er melding van te maken en het baart opzien, zoo geheimzinnig als de *Moniteur* met deze openbare zaken te werk gaat.

De pressie die de Fransche regering uitoefent om in andere staten de vreemde vlugtelingen te doen verdrijven, dreigt tot vele moeijelijkheden aanleiding te zullen geven. Ook Sardinie schijnt niet zoo voetstoots daaraan te willen te gemoet komen. In Zwitserland verlangt men evenmin het regt van asijl prijs te geven, terwijl de belemmeringen, die het Fransche kabinet aan het verkeer van vreemden in Frankrijk *overal*, maar inzonderheid Zwitserland heeft in den weg gelegd, tot verwikkelingen dreigen te zullen leiden. Men moet telkens als men naar Frankrijk wil gaan, zijn pas laten viseren, al is het voor de tiende maal binnen den termijn waarvoor de pas is verleend en dan moet men zich *in persoon* aan den consul vertoonen, en in Bern zelfs twee getuigen medebrengen. Daar waar geene genoegzame consuls waren, zijn meerdere aangesteld; maar het is aan zoodanige consuls, dat de Zwitsersche regering het exequatur niet wil verleenen. De tijd zal moeten leeren wat hiervan de gevolgen zullen zijn.

Het nieuws uit Britsch Indie bepaalt zich tot de toebereidselen om Lucknow in te sluiten, waartoe evenwel de legermagt van 20,000 man en 100 stukken geschut onvoldoende geacht werden. Een gedeelte der troepen was reeds in Oude binnengerukt en marscheerde op Alumbagh. Het bombardement zoude op den 25 Febr. aanvangen, doch volgens latere berigten was het grooter deel der legermagt reeds in Oude binnen gerukt. De belegeringstrein die uit Agra verwacht werd, was evenwel aldaar nog niet aangekomen. Overigens hadden de Engelschen wederom onderscheidene voordeelen op de opstandelingen behaald.

De Ex-koning van Delhi is veroordeeld tot levenslange transportatie naar de Andaman eilanden.

Nana Sahib liet weder van zich hooren. Volgens berigten uit Futtighur was hij met eene sterke legermagt de Ganges overgetrokken om Bundelcund binnen te rukken.

Nederlanden.

Rotterdam, 14 *Maart*.

De felle vorst die sedert half Februarij onze wateren deed stollen, heeft onafgebroken tot den 7den Maart aangehouden, en wisselt zich nu af met hagel, sneeuw en vreesselijke stormen. Een dezer stormen stak op in den nacht van den 7den. De wind was zoo fel, dat hij op vele plaatsen het ijs in de rivieren in beweging bragt, op elkander schoof en vrij wat schade aan dijken en waterkeeringen veroorzaakte. Ook in de rivier voor deze stad kwam het ijs in beweging; het rukte de schepen, die in de Boompjes vastgemeerd lagen, van hunne ankers en kettingen en dreef ze met zoo veel geweld op elkander, dat twee hunne masten braken en een derde in den spiegel geloopen werd. Met eene enorme krachtsinspanning heeft men deze schepen veiliger ligplaatsen moeten verschaffen, want kabels en kettingen braken als glas en toen men door de vereeniging van beiden het breken schier onmogelijk had gemaakt, was het geweld van stroom en ijs zoo sterk, dat de duc d'alva's uit den bodem werden gerukt. Ook op het land heeft deze storm veel schade aangerigt. In het Haagsche bosch werden eeuwenoude eiken ontworteld. Te Woudrichem woei een stuk van den toren, dat daarna op het dak van de kerk werd geworpen. Te Vlissingen werd een gedeelte van een nieuw gebouwd wordende kerk omgeworpen en te Bergschenhoek werd eene haardoek- weverij geheel in een puinhoop veranderd. De schade aan gebouwen en plantsoenen is overigens onnoembaar.

Terwijl Zuid-Holland, Zeeland, Noord-Brabant en een gedeelte van Gelderland dus te lijden hadden, werden de provincien Drenthe, Groningen en een gedeelte van Friesland en Overijssel weder vreesselijk door veenbranden geteisterd. Even als in den afgeloopen zomer, hadden de veenen over de uitgestrektheid van verscheidene mijlen het voorkomen van eene zee van vuur, dat zich nog, voortgezweept door den fellen wind, met ongelooflijke snelheid voortplantte. Lotterveld, Dedemsvaart, Nieuw-Buinen, Odoorn, Exloo, Vaelthe, Emmen, Sleen,

Dalen, Borger en Slagharen, hebben duchtig geleden. Alleen op laatstgenoemd plaatsje begroot men de schade op ƒ 10,000. — De massa turf, die verbrandde, is intusschen nog niet te begrooten, maar zeker enorm groot. Ook over de grenzen, in het Hanoversche, heeft een uitgebreide veenbrand groote schade aangerigt. Gelukkig dat het den 8sten in die streken begon te sneeuwen en wel zoo sterk, dat de communicatie er door belemmerd werd. Men mag alzoo met grond hopen, dat het vuur, dat op sommige plaatsen reeds van den 2den en 3den af woedde, is gebluscht.

— Ofschoon de jongste stormen den waterspiegel in den ijssel op sommige plaatsen een paar ellen hebben verhoogd, blijft in den Rijn voortdurend een zoodanigen lagen waterstand heerschen als nooit het geval was. De Rijnval te Schaffhausen is bijna geheel verdwenen en daar waar men vroeger met ontzettend gedruisch den grootvorst van Europa's stroomen zag nederstorten, ontdekt men thans naauwelijks een paar schrale beekjes, die men kan doorwaden. Op vele plaatsen in Duitschland hebben ter gedachtenis aan dien merkwaardigen waterstand feesten op den bodem der rivier plaats. Men heeft de fondamenten ontdekt van twee Romeinsche bruggen; van een derzelve, (te Zurzach aan de Zwitsersche grenzen) heeft men een steenen pilaar uitgegraven om als gedachtenis in het museum te Karlsruhe te bewaren; van de andere brug bevond men dat de palen, vóór 18 of 20 eeuwen in den grond gedreven, nog onbeschadigd waren. Nabij Königstuhl heeft men in den bodem der rivier een mineraal bron ontdekt, van genoegzaam belang, om door kunstwerken naar den oever te worden geleid. Op verschillende plaatsen zijn gedenksteenen gelegd om aan dezen ongewonen toestand te herinneren.

Handels Berigten.

Rotterdam, 13 *Maart*.

Suiker. Stil. In Amsterdam zijn 100 vaten *Surinaamsch* afgedaan tot ƒ 32¾ a ƒ 34.
Koffij. In W. I. soorten gaat niets om, prijzen nominaal.
Katoen. In geen gunstige stemming, door de berigten der hoofdmarkten.
Kakao. Niets voorradig.
Huiden. In W. I. soorten niets omgegaan.
Arrowroot. 30 a 35 ct.
Kwassiehout. ƒ 6.
Toncaboonen. ƒ 1,30 a ƒ 1,40.

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 10den dezer, de Koloniale Schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, van Demerarij. Passagiers: de Heeren E. Soesman en L. Tajlor, en Mejufvrouw S. J. Fraser en kind.

UITGEKLAARD.

Den 9den, de Nd. Am. schoener *Henry Hooten*, kapt. J. J. Gilles, in ballast naar St. Thomas.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 8 Maart, *Merida*, kapt. Hamon, van Barbados, (met de lading van het aldaar afgekeurde schip *Hermanus Franciscus*, kapt. Mastdorp, van Suriname, naar Amsterdam).

Den 10den Maart, *Amsterdam*, kapt. Wehdemeijer; met verlies van den voorsteng, ra's, zeilen en kluiverboom.

Den 11den, *Caspar de Robles*, van Slooten — Idem, *de stad Stavoren*, Hoekstra. — Den 12den, *Clara Wilhelmina*, Zuiderduin. Allen van hier.

TE KINSALE. Den 27 Feb., *Alkmaar*, Pitt.

TE LIVERPOOL. Den 6 Maart, *Barassie*, Cook.

*** Volgens ontvangen berigt, is de schoener *Ellen*, kapt. Mac. George, bij *Burnside*, (district *Coronie*) gezonken.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Sagitta, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal. Sluit 15 dezer.

Noord Holland, kapt. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon. Sluit 15 dezer.

Theodora Josina, kapt. Tjakkes, adres bij J. H. Zaal. Sluit 13 dezer.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal. Sluit uiterlijk *Ultimo dezer*.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers, adres bij M. M. Curiel.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Diana, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levij.

Hermanus Izaak, kapt. Braunstahl, adres bij J. H. Zaal.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . ƒ 20—
" voor zes maanden . " 11—
" " drie " . " 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . " —25
De prijs der Advertentien is per regel " —25